

Warszawa, dnia 28 marca 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1074/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko (spr.)

Sędziowie: SO Anita Jarząbek - Bocian

SO Michał Chojnowski

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Renata Szczegot

przy udziale prokuratora Piotra Kowalika, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

po rozpoznaniu dnia 28 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy J. B. syna K. i G., ur. (...) w P. oskarżonego o czyn z art. 305 ust 1 ustawy Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 19 maja 2016 r. sygn. akt III K 96/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania.

SSO Anita Jarząbek - Bocian SSO Ludmiła Tułaczko SSO Michał Chojnowski

Sygn. akt VI Ka 1074 16

UZASADNIENIE

J. B. został oskarżony o to, że: działając w krótkich odstępach czasu od 23.02.2015r. do 18.06.2015r.W. z wykonaniem z góry powziętego zamiaru dokonywał obrotu lekami oznaczonymi zarejestrowanym znakiem towarowym L., którego nie miał prawa używać, w ten sposób, że na portalu (...) dokonał sprzedaży 117 torebek oznaczonych znakiem L. na łączną kwotę 8 774,00 zł czym dział na szkodę firmy (...)

tj. o czyn z art. 305 ust 1 ustawy Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k.

Po rozpoznaniu sprawy III K 96/16 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie na mocy wyroku z dnia 19 maja 2016 roku orzekł:

1. J. B. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. na podstawie art.230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy ujawniony w wykazie dowodów rzeczowych Drz 5260/15 pod pozycją 1 zwrócił A. B.
3. koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego J. B.. W oparciu o treść art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 kpk polegającą na wydaniu orzeczenia w oparciu o dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych, mającym wpływ na treść orzeczenia polegającym na przyjęciu, iż brak było podstaw do przyjęcia, że torebki oferowane do sprzedaży przez oskarżonego J. B. nie były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi oraz, że oskarżony nie miał świadomości, że oferowane przez niego do sprzedaży produkty są oznaczone podrobionymi znakami towarowymi, a w konsekwencji jego uniewinnieniem, podczas gdy uwzględnienie wszystkich zebranych dowodów, ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn albowiem miał on świadomość, że sprzedawane przez niego torebki były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi identycznymi jak zarejestrowane wspólnotowe znaki towarowe nr C. (...) i C. (...).

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację od powyższego wyroku wniósł również pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) – radca prawny E. R., który zaskarżył wyrok

w całości na niekorzyść oskarżonego. Wyrokowi temu zarzucił na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k.:

1) **obrazę prawa materialnego, tj. art. 115 i 116 ustawy o Prawie autorskim i prawach pokrewnych** poprzez brak rozważania możliwości zakwalifikowania czynu oskarżonego przez przyzmat w/w przepisów;

2) **obrazę prawa materialnego tj. art. 305 ust 1 ustawy Prawo własności przemysłowej** poprzez uniewinnienie oskarżonego w sytuacji, gdy wypełnione zostały wszystkie znamiona przestępstwa stypizowanego we wskazanym przepisie;

3) **obrazę przepisu postępowania mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 7k.p.k.**, poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów z wyjaśnień oskarżonego, a skutkującej nadaniem im waloru prawdziwości w zakresie braku wiedzy o dystrybuowaniu towaru sfałszowanego, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności, takie jak:

a) fakt ujawnienia hurtowej ilości podrobionych towarów w posiadaniu oskarżonego, oferowanych następnie do sprzedaży,

b) fakt nabycia produktów w miejscu znanym jako centrum zbytu towarów podrobionych,

c) zeznania świadka E. R.,

d) powszechna wiedza o tym, że torby L. są ekskluzywnym towarem oznaczonym renomowanym znakiem towarowym

ocenione w sposób logiczny i rzeczowy prowadzą do wniosku, iż oskarżony miał pełną wiedzę co do dokonywania obrotu towarem sfałszowanym, a złożone wyjaśnienia stanowią tylko i wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony w postępowaniu karnym.

W konkluzji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie wniesione apelacje są zasadne a zawarte w nich wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania okazały się słuszne. Niniejsza sprawa wymaga przeprowadzenia wnikliwego postępowania dowodowego. Obaj skarżący wykazali, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji narusza zasady oceny dowodów wskazane w art. 7 k.p.k. Sąd I instancji uniewinnił oskarżonego J. B. od popełnienia przestępstwa polegającego na obrocie torebkami oznaczonymi zarejestrowanymi znakami towarowymi L., których nie miał prawa używać, uznając jego wyjaśnienia za wiarygodne. Z wyjaśnień tych wynika, że kupując w okresie od 23.02.2015r. do 18.06 2015r. towar w postaci różnych rozmiarów torebek z logo firmy (...) od dostawcy na terenie hurtowni w W. i następnie sprzedając je na portalu (...) nie zdawał sobie sprawy z tego, że jest to towar oznaczony chronionymi znakami towarowymi. Tymczasem produkty firmy (...) oznaczone są znakami towarowymi w postaci napisu oraz wizerunku jeźdźca na koniu. Na terytorium Polski powyższe znaki towarowe chronione są wspólnotowym znakiem towarowym L. C. (...) i C. (...). Jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd I instancji rozstrzygnięcie o uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia czynu z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej argumentował brakiem przekonywujących dowodów, że działał umyślnie posiadając wiedzę, że znak towarowy tej firmy jest chroniony na terytorium Polski. Hurtownia, w której nabył torebki oferowane następnie do sprzedaży na portalu internetowym działała legalnie na terenie Polski i nie można przyjąć, że każdy sprzedawany tam towar z założenia jest towarem pochodzącym z nielegalnego źródła lub wprowadzonym nielegalnie do obrotu. Tymczasem przestępstwo z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej może być popełnione wyłącznie umyślnie. Nie tylko brak jest dowodów, zdaniem Sądu I instancji na to, że oskarżony wiedział o tym, że towar jest nieoryginalny, ale także zebrane dowody nie pozwalają też na przyjęcie, że przewidując taką możliwość na to się godził. Zamiaru tego nie dowodzą, zdaniem Sądu I instancji, okoliczności podmiotowe i przedmiotowe tego czynu możliwe do ustalenia na podstawie przedstawionych dowodów. Oskarżony kupił torebki w legalnie działającej placówce, nie ma informacji by miał w tym zakresie doświadczenie szersze niż wynikające z działań objętych przedmiotowym aktem oskarżenia. Zakończył działalność handlową po informacji, że nie ma uprawnień do sprzedaży takich torebek. Oskarżony wyjaśnił, że dokonując sprzedaży w Internecie nie znał firmy (...) i nie wiedział, że firma ta dysponuje chronionym znakiem towarowy. Tymczasem takim wyjaśnieniom przeczy treść ofert umieszczona przez oskarżonego na portalu internetowym. Oskarżony J. B. zapewniał potencjalnych klientów o tym, że oferuje do sprzedaży w różnych rozmiarach, torebki konkretnej firmy- L.. Zasadnie prokurator zarzuca w apelacji powołując się na wyjaśnienia oskarżonego, że przygotowując ogłoszenia o sprzedaży poszukiwał zdjęć torebek w Internecie. Wyszukiwanie właściwych zdjęć produktów musiało odbywać się przy użyciu nazwy L.. Oskarżony miał, więc możliwość zapoznania się z informacjami dotyczącymi tej firmy i cenami produktów tej marki. Okoliczności powyższe nie zostały rozważone przez Sąd I instancji a mogą wskazywać na to, że oskarżony, co najmniej godził się na to, że sprzedawane przez niego torebki uprzednio nabyte na terenie W. nie są produktem bezmarkowym, posiadającym przypadkowe oznaczenie, ale produktem podrobionym. Sąd I instancji nie przesłuchał oskarżonego, od kogo konkretnie kupił torebki oznaczone logo firmy (...) na terenie hurtowni w W.. Nie ustalił także okoliczności ich nabycia np. jak sprzedawca określał ten towar. Zasadnie zarzuca oskarżyciel posiłkowy w apelacji, że przy nabyciu znanych marek za niską cenę oskarżony, co najmniej akceptował fakt nabycia produktu podrobionego. Nie bez znaczenia pozostaje także miejsce nabycia torebek, które później oskarżony oferował do sprzedaży w Internecie. Okolicznością powszechnie znaną wśród konsumentów z W. i okolic jest specyficzny charakter targowiska w W. oraz prowadzona tam na szeroką skalę sprzedaż produktów podrobionych. Świadczą także o tym informacje dostępne w Internecie. Sąd I instancji ocenił także zeznania E. R.. Świadek zeznał, że na zdjęciach torebek oferowanych do sprzedaży na portalu (...) przez oskarżonego widniały nadruki złej treści, napisy umieszczone były w liczbie mnogiej, podczas gdy w oryginalnych wyrobach umieszczane są w liczbie pojedynczej zaś logo jeźdźca również było nieprawidłowe. Powyższe zeznania Sąd I instancji uznał za niewiarygodne gdyż o tym, jakie torebki sprzedawał oskarżony świadczy torebka odebrana od jego żony i uznana za dowód rzeczowy w niniejszej sprawie. Oskarżony wyjaśnił, że i tę torebkę zakupił, jak inne oferowane później do sprzedaży na portalu (...) na terenie W.. Biegły badał tę torebkę i z jego opinii wynika, że użyte na tej torebce oznaczenia słowne L. i oznaczenie graficzne w postaci galopującego jeźdźca są identyczne jak, oznaczenia zarejestrowane, jako znaki towarowe wspólnotowe. Zebrane w sprawie dowody wskazują, zdaniem Sądu I instancji, że zeznania świadka i opinia biegłego odnoszą się do różnych przedmiotów. Stwierdził, że biegły badał jeden z przedmiotów, które nabył oskarżony. Produkt ten może być uznany za reprezentację pozostałych torebek nabytych przez oskarżonego

na początku 2015r. i oferowanych później przez niego do sprzedaży za pośrednictwem portalu (...). Tymczasem takie stanowisko nie uwzględnia faktu, że oskarżony oferował do sprzedaży różne rozmiary i kolory torebek a ich zdjęcia umieszczał na portalu internetowym. Świadek E. R. powinien zostać przesłuchany na okoliczność skąd uzyskał wiadomości o podrobionych znakach towarowych i czy podrobienie znaków towarowych można było twierdzić oglądając zdjęcia torebek oferowanych do sprzedaży przez oskarżonego na portalu internetowym. Opinia biegłego wskazuje, że oznaczenia na badanej torebce były identyczne z zarejestrowanymi znakami towarowymi. W ocenie biegłego znaki te należy uznać za znaki podrobione, bowiem zostały użyte bezprawnie. Jedynym dowodem, zdaniem Sądu I instancji, który na to może wskazywać jest fakt, że oskarżony nabył przedmiotowe torebki w hurtowni w W., podczas gdy z zeznań E. R. wynika, że w Polsce takie torebki opatrzone oryginalnymi znakami towarowymi sprzedawane są tylko w dwóch sklepach. Sąd I instancji stwierdził, że nie ma zakazu odsprzedaży towarów wprowadzonych do obrotu bez naruszenia normy art. 305 ust. 1 prawa własności przemysłowej i nie muszą być pierwotnie nabyte w Polsce. Jednak kupując dużą ilość torebek opatrzonych znakami towarowymi L. oskarżony powinien upewnić się, jakie jest pochodzenie tego towaru i czy sprzedawca azjatycki nabył go legalnie. Tymczasem oskarżony nie wyjaśnił, aby dokonywał takich ustaleń. Sąd I instancji stwierdził, powołując się na treść opinii biegłego, że fakt, że znaki towarowe są identyczne ze znakami oryginalnymi nie oznacza, że są to znaki podrobione. Jednak w myśl art. 120 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo własności przemysłowej użyte bezprawnie znaki identyczne są znakami towarowymi podrobionymi. W toku postępowania ponownego należy przesłuchać oskarżonego na okoliczności, od kogo, w jakich partiach kupował produkt, jak sprzedawca określił ten towar, czy oskarżony otrzymał rachunek. Należy przesłuchać świadka E. R. oraz wysłuchać ustnej opinii biegłego z zakresu własności przemysłowej P. S., który stwierdził, że użyte na torebce oznaczenia są identyczne jak zarejestrowane wspólnotowe znaki towarowe ewentualnie dopuścić drugą opinię na okoliczność, czy torebka odebrana od żony oskarżonego jest oryginalna skoro oznaczenie graficzne i logo w postaci galopującego jeźdźca widniejące na torebce są identyczne jak wspólnotowe znaki towarowe L.. W toku postępowania ponownego należy także wyjaśnić sposób wyliczenia szkody, czyli jakie rozumowanie doprowadziło do wskazania kwoty

8 774, 00 zł w zarzucie aktu oskarżenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

SSO Anita Jarzabek-Bocian SSO Ludmiła Tułaczko SSO Michał Chojnowski